

Den 6. september 2000 afgav jeg en endelig rapport om min inspektion den 21. marts 2000 af detentionen i Roskilde. I rapporten bad jeg Politimesteren i Roskilde og Justitsministeriet om udtalelser mv. om nærmere angivne forhold.

Jeg modtog herefter en udtalelse af 7. december 2000 med bilag fra Politimesteren i Roskilde og en udtalelse af 7. februar 2001 med bilag fra Justitsministeriet. Ministeriet har henholdt sig til politimesterens udtalelse.

Ud over materiale vedrørende de konkrete forhold som jeg har bedt om udtalelser mv. om i rapporten, har politimesteren til orientering vedlagt en ny politimestermeddelelse, nr. 5/00 af 4. december 2000, vedrørende detentionsanbringelse af spirituspåvirkede personer.

Jeg skal herefter meddele følgende:

Ad punkt 1 – Detentionslokalerne

Jeg bad politimesteren om at oplyse om det – indtil politiet kan benytte detentionslokalerne i den nye politigård som skal bygges, men først vil være færdig om nogle år – er muligt at anvende en anden og mere sikker adgangsvej til detentionslokalerne end den meget stejle trappe som nu anvendes.

Politimesteren har oplyst at det ikke uden meget store omkostninger vil være muligt at ændre adgangsvejen til detentionslokalerne. Politimesteren har samtidig oplyst at politiet er meget opmærksom på dette forhold hvilket bekræftes af at der aldrig er sket uheld på trappen.

Jeg tager det oplyste til efterretning og foretager mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Politimesteren har i øvrigt bekræftet min antagelse om at der i de nye detentionslokaler ikke vil være forhøjet sengeleje som i de eksisterende lokaler, jf. rapporten s. 3.

Jeg bad endvidere om at få oplyst hvad der videre var sket i anledning af min henstilling under inspektionen om at et gitter (trådnet) over døren blev fjernet.

Politimesteren har oplyst at trådnettene er fjernet og erstattet med plexiglasruder med udluftningshuller. Ruderne er fastgjort med gennemgående bolte med afrundede hoveder på den indvendige side.

Idet jeg går ud fra at udluftningshullerne i de nye plexiglasruder ikke udgør nogen sikkerhedsrisiko, tager jeg det oplyste til efterretning.

Jeg henstillede til politimesteren at overveje at indskærpe reglerne for visitation ved detentionsanbringelse, og jeg bad om underretning om resultatet af disse overvejelser.

Politimesteren har oplyst at det over for politipersonalet generelt og over for vagthavende i særdeleshed er indskærpet at endelig visitation skal udføres omhyggeligt i overensstemmelse med kundgørelsens regler.

Jeg tager det oplyste til efterretning.

Ad punkt 2.1.

Jeg anmodede politimesteren og Justitsministeriet om en udtalelse om hvorvidt to konkrete anbringelser hvor det var noteret at de tilbageholdte var ædru, var i overensstemmelse med kundgørelsens § 2.

Om det ene tilfælde (anbringelsen af 31. januar 2000 der var karakteriseret som en social anbringelse) har politimesteren oplyst at der er tale om en person som er særdeles kendt af politiet. Den pågældende må betegnes som et håbløst socialt tilfælde. Han har et enormt alkoholproblem med hallucinationer og har været indbragt adskillige gange som spirituspåvirket. Stort set alt har været forsøgt for at få den pågældende ud af sit misbrug, herunder med bistand fra kommunen og amtet. I perioder er han daglig gæst i detentionen enten fordi han træffes i en tilstand hvor han ikke kan klare sig selv, eller fordi han – som i det konkrete tilfælde – anholdes for strafbart forhold. Han fremtræder særdeles usoigneret med gamle og nye ekskrementer i og på tøjet hvilket i sig selv gør at det er nødvendigt af hensyn til både ham selv og omgivelserne at detentionsanbringe ham. I det konkrete tilfælde anmodede den pågældende selv om at blive anbragt i detentionen fordi han oplever den som sin egen og føler sig tryk derved. Politimesteren har endelig oplyst at den pågældende ofte bliver overført til detentionen fra skadestuen på Roskilde Amts Sygehus der også har et indgående kendskab til ham.

Politimesteren har vedlagt udskrift fra den elektroniske døgnrapport hvori det er anført at der er tale om en venterumsanbringelse, men at den indsatte er anbragt i detentionen efter eget ønske.

Om det andet tilfælde (anbringelsen af 7. februar 2000) har politimesteren oplyst at der var tale om anholdelse af to personer hvor det af hensyn til efterforskningen var nødvendigt at adskille dem så de ikke kunne tale sammen. Politimesteren har også vedlagt kopi af den elektroniske døgnrapport i denne sag hvor det er angivet at der er tale om en venterumsanbringelse. Det er endvidere under bemærkninger anført at venterumsanbringelsen er sket i et af detentionslokalerne ”frivilligt og for adskillelse”.

Justitsministeriet har til brug for sin besvarelse indhentet en udtalelse af 18. januar 2001 fra Rigspolitichefen. Heri er bl.a. anført følgende:

”...

Rigspolitiet har tidligere over for Justitsministeriet givet udtryk for, at kundgørelsen historisk set som udgangspunkt aldrig har omfattet andet end spirituspåvirkede personer. ...

Rigspolitiet kan endvidere oplyse, at kundgørelsens § 2 indeholder ordet ’almindelig’, idet der undtagelsesvis kan opstå særegne situationer, hvor ikke spiritus, medicin- eller narkotika påvirkede personer midlertidigt anbringes i detentionen, såfremt der ikke findes andre anbringelsesmuligheder.

Rigspolitiet finder på den nævnte baggrund, at anvendelsen af detentionerne i Roskilde i de to omtalte sager er sket i overensstemmelse med reglerne i detentionskundgørelsens § 2.

Rigspolitiet kan føje til, at spørgsmålet om anvendelsen af politiets detentioner er gjort til genstand for overvejelser i det udkast til detentionskundgørelse, som for tiden er til overvejelse i politiet.

...”

(Jeg har modtaget et eksemplar af dette udkast, dateret 8. februar 2001).

Jeg har noteret mig det oplyste, herunder at der i begge tilfælde var tale om venterumsanbringelse (og ikke detentionsanbringelse) som fandt sted i detentionen. Dette burde efter min opfattelse have været udtrykkeligt angivet også i anholdelsesrapporten.

Idet der var tale om venterumsanbringelse, og idet den tilbageholdte i det første tilfælde selv bad om at blive anbragt i detentionen, og den tilbageholdte i det andet tilfælde indvilligede i at blive anbragt i detentionen, samt at denne anbringelse i øvrigt skete fordi det var nødvendigt at adskille ham fra den anden tilbageholdte i samme sag, foretager jeg mig ikke mere vedrørende disse to anbringelser.

Jeg anmodede endvidere politimesteren om en udtalelse om hvorvidt to andre anbringelser i detentionen hvor det ikke fremgik om de pågældende var spirituspåvirkede, var i overensstemmelse med kundgørelsen.

Politimesteren har om det ene tilfælde (anbringelsen den 29. januar 2000, APNR 178) oplyst at det af den elektroniske døgnrapport – som politimesteren samtidig har vedlagt – fremgår at den pågældende var kraftigt spirituspåvirket.

Jeg tager denne oplysning til efterretning og foretager mig ikke mere vedrørende denne sag ud over at bemærke at det også i anholdelsesrapporten burde have været angivet at den pågældende var kraftigt påvirket af spiritus.

Om det andet tilfælde (anbringelsen af 12. februar 2000, APNR 269) har politimesteren anført at det af den elektroniske døgnrapport – som er vedlagt – fremgår at den pågældende (forurettede) optrådte tåbeligt i spirituspåvirket tilstand og herunder kom i klammeri med en anden gæst på værtshuset hvorved han pådrog sig et slag og en flænge i ansigtet. Ved politiets ankomst blev der rekvireret ambulance, og han blev kørt til Køge Sygehus som han imidlertid forlod inden han var blevet behandlet. Han blev herefter søgt af patruljer fra Roskilde og Køge politi, og det lykkedes at finde ham flakkende om på må og få. Da han var ”ude af den”, var det nødvendigt af hensyn til hans egen sikkerhed at anholde ham. Han blev på ny bragt til Køge Sygehus, men på grund af sin adfærd blev han derfra bragt til politistationen i Roskilde. Da han var apatisk og ukontaktbar, blev han hensat i detentionen og vagtlæge tilkaldt. Efter tilsyn af lægen i detentionen blev han på ny kørt til sygehuset, denne gang Roskilde Sygehus, hvor han blev indlagt til observation og nærmere undersøgelse.

Det er i øvrig angivet i den elektroniske døgnrapport at den pågældende var beruser og (derfor) anbragt i detentionen (kl. 07.15). Under bemærkninger er det anført at det skete for egen beskyttelse.

Efter det oplyste om at den pågældende var spirituspåvirket og om hans tilstand i øvrigt samt det i øvrigt oplyste om forløbet af sagen med indbringelse til sygehuset mv., foretager jeg mig ikke mere vedrørende denne sag i relation til spørgsmålet om overholdelse af kundgørelsens § 2.

Jeg har i øvrigt noteret mig at der i politimestermeddelelsen nr. 5/00 af 4. december 2000 (s. 1) er fastsat retningslinier med hensyn til anvendelse af henholdsvis detention og venterum. Det er endvidere (s. 2) anført at personer der af pladshensyn venterumsanbringes i detentionen, ikke skal opdateres som detentionsanbragte, men som venterumsanbragte.

Udkastet til den nye detentionskundgørelse indeholder endvidere som nævnt af Rigspolitichefen en bestemmelse om anvendelse af politiets detentioner (§ 2).

Ad punkt 2.2.

Jeg anmodede politimesteren om at oplyse hvornår der skete lægetilkald i et konkret tilfælde (en anbringelse den 29. januar 2000, APNR 175).

Politimesteren har oplyst at det ikke har været muligt nøjagtigt at konstatere hvornår lægevagten blev tilkaldt idet det hverken fremgår af den elektroniske eller den håndførte døgnrapport. Generelt sker der dog lægetilkald umiddelbart efter indbringelsen idet erfaringen er at der kan gå nogen tid før lægen kommer. Med hensyn til min bemærkning i parentes om overstregning af et oprindeligt notat om at lægetilsyn blev anset for unødvendigt, har politimesteren oplyst at vagthavende i første omgang fandt lægetilsyn unødvendigt. Da den tilbageholdte umiddelbart efter indsættelsen i detentionen imidlertid blev meget ophidset, og den vagthavende på denne baggrund fik mistanke om euforiserende stoffer, blev lægevagten tilkaldt. Lægen nåede dog ikke frem før den tilbageholdte blev løsladt. Politimesteren har vedlagt kopi fra den elektroniske døgnrapport i sagen.

Jeg har noteret mig det oplyste. Idet jeg går ud fra at lægetilkald skete umiddelbart efter at den indsatte hidsede sig op, foretager jeg mig ikke mere vedrørende spørgsmålet om tidspunktet for lægetilkald i denne sag.

Det fremgår af rapporten at den tilbageholdte blev indbragt til politistationen kl. 01.45 og løsladt kl. 06.45. Så vidt ses af den elektroniske døgnrapport blev han indsat i detentionen kl. 01.50. Jeg går som nævnt ud fra at lægetilkald skete umiddelbart efter at den pågældende hidsede sig op – hvilket efter det ovenfor oplyste skete umiddelbart efter at han blev indsat i detentionen.

Det fremgår ikke af den elektroniske døgnrapport om der blev rykket for lægetilsyn. Jeg går ud fra at der ikke er rykket, jf. det oplyste nedenfor om politiets fremgangsmåde hvis lægen ikke kommer inden for rimelig tid (og idet jeg går ud fra at der ellers ville være gjort notat herom).

Idet jeg henviser til det jeg har anført nedenfor vedrørende politiets fremgangsmåde generelt med hensyn til lægetilkald, og min omtale af sagen under dette punkt for så vidt angår det manglende lægetilsyn, foretager jeg mig på dette sted ikke mere vedrørende denne sag.

(Af udkastet af 8. februar 2001 til en ny kundgørelse om detentionsanbringelse af berusede personer fremgår det af § 6, 2. pkt. at der fremover vil være pligt til at gøre notat om tidspunktet for lægetilkald i de enkelte tilfælde).

Såfremt min antagelse vedrørende en anden anbringelse (den 12. februar 2000 af den ovenfor nævnte ”forurettede”) om at der havde været lægetilsyn (kl. 08.28) i sagen var korrekt, bad jeg endvidere poli-

timesteren om at oplyse mig om hvorfor jeg ikke i denne sag, ligesom i de andre tilfælde med lægetilsyn, havde modtaget en lægeerklæring.

Politimesteren har oplyst at det ikke har været muligt at konstatere hvorfor lægen ikke har udfærdiget en lægeerklæring, men at det kan skyldes at den pågældende på tidspunktet for lægetilsynet i detentionen havde været tilset af flere læger (det fremgår som nævnt ovenfor at den pågældende inden anbringelsen i detentionen to gange blev indbragt til Køge Sygehus, men han blev så vidt ses kun lægeundersøgt en gang). Politimesteren har videre oplyst at lægen ofte ikke skriver en erklæring når den pågældende overføres til hospital, og at erklæringen i andre tilfælde følger med den anholdte til hospitalet. Den tilbageholdte i det konkrete tilfælde blev overført til Roskilde Sygehus efter lægetilsynet.

Jeg tager til efterretning at der enten ikke er udfyldt en erklæring (enten fordi den pågældende havde været tilset af læge kort tid forinden, eller fordi lægen foranledigede at han blev indlagt efter lægetilsynet), eller at lægeerklæringen er medsendt ved indlæggelsen på hospitalet.

Jeg foretager mig ikke mere vedrørende spørgsmålet om lægeerklæring i denne sag, men jeg skal generelt bemærke at politiet efter min opfattelse bør tage kopi af erklæringer der videregives/-sendes. Jeg henviser i den forbindelse også til § 22, stk. 3, i udkastet til den nye detentionskundgørelse hvorefter politiet i mindst to år skal opbevare bl.a. ”lægelige bemærkninger til politiet”.

I anledning af at jeg i rapporten (s. 10) nævnte at det i 12 tilfælde ikke fremgik om der havde været overvejelser om lægetilsyn, men at jeg gik ud fra at der havde været sådanne overvejelser har politimesteren oplyst at han tilfældigt har udvalgt to af disse sager (APNR 267 og 260) og sammenholdt med den elektroniske døgnrapport. Det fremgår af disse rapporter som politimesteren har vedlagt kopi af, at der har været overvejelser om lægetilsyn.

Jeg har noteret mig det oplyste.

I anledning af mine bemærkninger (s. 11 i rapporten) om at det i et konkret tilfælde var uklart om lægetilsyn fandt sted kl. 00.50 eller 01.50, og at det ikke fremgik hvornår lægetilkald skete, har politimesteren oplyst at det af den elektroniske døgnrapport som samtidig er vedlagt, fremgår at lægetilkald i forvejen var sket til en anden sag kl. 21.00, og at lægen ankom kl. 00.50. (Den anden sag der således vedrører et tilkald dagen før, dvs. den 28. januar 2000, er ikke en af de detentionssager som jeg har modtaget, så jeg går ud fra at der har været tale om tilkald af læge i anden anledning, fx til udtagelse af blodprøve i en sag om spirituskørsel).

Jeg har noteret mig det oplyste.

Jeg bad under dette punkt endelig politimesteren om en udtalelse om den fremgangsmåde der følges ved tilkald af læge.

Politimesteren har anført at tilkaldelse af læge altid sker straks efter indbringelsen når den vagthavende har besigtiget den anholdte. Såfremt lægen ikke inden for rimelig tid, set i forhold til den anholdtes tilstand, kan komme til politistationen, vurderer den vagthavende om den anholdte skal bringes til skadestue/hospital. Det sker i sjældne tilfælde. Disse dispositioner vil altid fremgå af den elektroniske døgnrapport/anholdelsesrapport.

Jeg forstår det anførte sådan at lægen opgiver et tidspunkt han regner med at kunne komme på, og at der – såfremt dette tidspunkt efter vagthavendes vurdering ikke er indenfor rimelig tid – i stedet overvejes indbringelse til hospitalet. Hvornår ”rimelig tid” er, afhænger af en konkret vurdering af den tilbageholdtes tilstand i de enkelte tilfælde. Hvis der ikke findes grundlag for indbringelse til hospital, sker der således så vidt jeg forstår, ikke mere med henblik på at gennemføre lægetilsyn før det af lægen opgivne tidspunkt selv om det efter vagthavendes vurdering ikke er inden for rimelig tid.

I politimestermeddelelse nr. 5/00 af 4. december 2000 er det anført at den anholdte skal bringes til skadestuen hvis lægevagten ”afslår” at udføre tilsyn.

I forbindelse med min inspektion af detentionen i Frederikssund har jeg udtalt at jeg gik ud fra at der foranstaltes lægeundersøgelse på skadestue såfremt dette er mest hensigtsmæssigt, f.eks. fordi det er vanskeligt eller umuligt at få en læge til at tilse den detentionsanbragte inden for rimelig tid.

Det er således min opfattelse at der i alle tilfælde hvor lægen ikke kan komme inden for rimeligt tid, må foranstaltes lægeundersøgelse på skadestuen med henblik på opfyldelse af formålet med lægetilsyn snarest muligt. Det er endvidere min opfattelse at grænsen for hvornår rimelig tid er overskredet, ikke kan afvige væsentligt fra sag til sag idet lægetilsyn – hvis det skal ske – i alle tilfælde skal ske hurtigst muligt efter indbringelsen.

Idet jeg herefter går ud fra at politiet i Roskilde – ud over i tilfælde hvor lægevagten afslår at komme – fremover foranstalter lægeundersøgelse på skadestue i alle tilfælde hvor lægen ikke kan komme inden for rimelig tid, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Det fremgår ikke af politimesterens udtalelse om der rykkes for tilsyn hvis lægen ikke er kommet på det angivne tidspunkt, eller om det i så fald i stedet overvejes at indbringe vedkommende til hospitalet.

Jeg beder politimesteren om en udtalelse herom.

Efter kundgørelsens § 10 foretages lægeundersøgelse på skadestue eller, hvis det under hensyn til tid og afstand må anses for mest hensigtsmæssigt, ved tilkaldelse af lægevagt.

Justitsministeriet har i en cirkulæreskrivelse af 2. december 1997 til samtlige politimestre og Politidirektøren i København henstillet at der indgås lokale aftaler hvor dette er nødvendigt for effektivt at sikre det foreskrevne lægetilsyn ved detentionsanbringelse. Rigspolitichefen har endvidere tidligere over for mig oplyst at det er overladt til de enkelte politikredse ud fra lokale forhold at sikre sig aftaler eller procedurer som kan tilgodese det overordnede formål at detentionsanbragte – hvis der skal ske lægeundersøgelse – bliver lægeundersøgt snarest efter indbringelsen.

Under inspektionen blev det som anført s. 9 i min rapport, oplyst at der benyttes lægevagt, men at der ingen faste aftaler er med hensyn til lægetilsyn. Skadestue benyttes også i vidt omfang.

Politimestermeddelelse nr. 5/00 af 4. december 2000 indeholder et afsnit om lægetilsyn, men der fremgår ikke noget heraf om (senere indgåede) aftaler eller procedurer der sikrer at lægetilsyn kan ske snarest muligt efter indbringelsen.

Jeg går således ud fra at der ikke er nogen lokale aftaler med læger som omtalt i Justitsministeriet cirkulæreskrivelse.

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse om der har været overvejelser om indgåelse af lokale aftaler. I bekræftende fald beder jeg om nærmere oplysning herom. Jeg henviser i den forbindelse til det oplyste under omtalen ovenfor vedrørende sagen APNR 175 om at det er erfaringen at der kan gå nogen tid før lægen kommer.

Det bemærkes at jeg er opmærksom på at der i en række politikredse er problemer med at formå kredsens læger til i tilstrækkeligt omfang at indgå aftaler om tilsyn med detentionsanbragte. Jeg er endvidere bekendt med at Justitsministeriet har gjort Sundhedsministeriet opmærksom herpå og samtidig har bedt dette ministerium om at overveje eventuelle løsningsmodeller, ligesom ministeriet har bedt Politimesteren i Helsingør om at drøfte eventuelle løsningsmodeller i Alkoholpolitisk Kontaktudvalg. Jeg

har i forbindelse med min inspektion af detentionen i Rønne bedt om, men endnu ikke modtaget underretning om resultatet af Justitsministeriets henvendelser til Sundhedsministeriet og Politimesteren i Helsingør. Ministeriet har i brev af 7. februar 2001 oplyst at ministeriet den 26. januar 2001 har rykket Sundhedsministeriet for svar.

Som anført i min rapport (s. 11) bør lægetilsyn ske snarest muligt efter indbringelsen. Som det ligeledes fremgår af min rapport samme side skete lægetilsyn i to tilfælde henholdsvis to timer og 43 minutter efter tilkaldet og to timer og 35 minutter efter tilkaldet (APNR 178 og 261), og i et tredje tilfælde godt en time efter tilkaldet. I sagen med APNR 175 nåede lægen ikke at komme inden den indsatte knap fem timer efter indsættelsen i detentionen blev løsladt, jf. ovenfor.

Efter min opfattelse må det umiddelbart anses for tvivlsomt om lægetilsyn der finder sted mere end en time efter detentionsanbringelsen, kan anses for snarest muligt. Lægetilsyn mere end to timer og 35 minutter efter detentionsanbringelsen er i hvert fald efter min opfattelse ikke snarest muligt. Det er derfor beklageligt at lægetilsyn i (i hvert fald) de to af de tre tilfælde skete så sent som det er tilfældet, og at der i sagen med APNR 175 ikke var noget lægetilsyn inden den anholdte – knap fem timer efter indsættelsen i detentionen – blev løsladt.

Efter udkastet til den nye kundgørelse gøres lægetilsyn obligatorisk ved alle detentionsanbringelser (udkastets § 12). Lægeundersøgelse skal foretages enten ved tilkald af læge, ved undersøgelse på skadestue eller ved tilkald af vagtlæge, alt efter hvad der under hensyn til tid og afstand må anses for mest hensigtsmæssigt (udkastets § 14). Rigspolicechefen har i sit følgebrev af 8. februar 2001 til Justitsministeriet i forbindelse med fremsendelse af udkastet til ny kundgørelse anført at Rigspolitiet vil tage en drøftelse med de lægefaglige myndigheder for at aftale den praktiske tilrettelæggelse af et lægetilsyn med de detentionsanbragte.

Jeg anmoder Justitsministeriet om at underrette mig om resultatet af disse drøftelser.

Ad punkt 2.3.

Jeg bad politimesteren om skriftligt at redegøre nærmere for praksis med hensyn til indhentelse af oplysninger i kriminalregistret, jf. kundgørelsens § 12, og sende mig eventuelt materiale til belysning heraf. Jeg bad endvidere om oplysning om hvad betegnelsen RXX72 dækkede over.

Politimesteren har oplyst at der i **alle** tilfælde som noget af det første spørges på den pågældende i kriminalregistret (på RX1 12). Politimesteren har vedlagt et bilag med en konkret forespørgsel som illustration. Herved modtages umiddelbare, aktuelle oplysninger. Herefter sker der opdatering i den elektroniske døgnrapport, anholdelsesprotokollen, hvor der ved afkrydsning i KR-rubrikken automatisk sker overførsel af alle aktuelle anmærkninger til kriminalregistret. Politimesteren har henvist til et bilag (bilag 10) som imidlertid ikke var vedlagt. Anholdelse/fængsling/kendelse mv. anvendes når der sker fremstilling og ligeledes her sker overførslen automatisk ad elektronisk vej til kriminalregistret ved afkrydsning i KR-rubrikken. Politimesteren har vedlagt et (ikke udfyldt) skærmprent herfra.

Politimesteren har videre oplyst at RXX 55 (jf. bilag 11) ikke længere anvendes i Roskilde Politikreds, men at den er aktuel for de politikredse der endnu ikke har en elektronisk døgnrapport (POL-SAS). Endelig har politimesteren oplyst at RXX 72 (bilag 13) anvendes ved efterfølgende opdateringer af sigtelser.

Jeg tager det oplyste til efterretning. Idet jeg går ud fra at der også er sket forespørgsel i kriminalregistret i de tilfælde hvor dette ikke fremgik af det materiale som jeg modtog, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Ad punkt 2.4.

Jeg bad politimesteren om at redegøre nærmere for praksis med hensyn til visitation.

Politimesteren har anført at alle anholdte ved indbringelsen bliver ført ind til skranken ved venterummene hvor de bliver fremstillet for vagthavende og endeligt visiteret. Visitationen gennemføres som regel af de polititjenestemænd som indbringer vedkommende, og det sker i alle tilfælde i overværelse af den ene af de to vagthavende. Det vil aldrig forekomme at visitation ved beføling af den indre beklædning sker ved personer af modsat køn.

Politimesteren har samtidig bekræftet min antagelse (s. 14 i rapporten) om at initialerne JIS ved visitation af en kvindelig tilbageholdt tilhører en kvindeligt ansat. I anledning af det anførte s. 13 i min rapport om at visitation i syv tilfælde alene skete ved én betjent, har politimesteren oplyst at det formentlig skyldes at den anden har udfyldt anholdelsesrapporten og beklageligvis kun har skrevet den enes initialer på.

Jeg tager det oplyste til efterretning.

Til det jeg anførte s. 14 i min rapport om forglemmelser med hensyn til kvittering fra de tilbageholdte ved tilbagelevering af fratagne effekter og/eller penge, har politimesteren oplyst at der kan være tale om en forglemmelse, men at der mere sandsynligt er tale om at den anholdte ved løsladelsen har nægtet at kvittere. Politimesteren har videre oplyst at alle får deres effekter udleveret, og at værdigenstande og penge optælles i overværelse af den anholdte. Effekterne anbringes i aflåst rum hvorefter nøgle og anholdelsesrapport afleveres til og opbevares hos vagthavende.

Jeg tager det oplyste til efterretning.

Politimesteren i Roskilde har ikke i forbindelse med det anførte i politimestermeddelelse nr. 5/00 af 4. december 2000 om visitation/effekter anført noget om notatpligt i tilfælde hvor den tilbageholdte ikke ønsker at kvittere for modtagelsen af effekter.

Udkastet til den nye kundgørelse indeholder (heller) ikke en sådan notatpligt. Det fremgår alene at den tilbageholdte ved udlevering af fratagne effekter skal anmodes om at kvittere herfor (§ 22, stk. 2.)

Efter min opfattelse bør det også noteres hvis den tilbageholdte ikke ønsker at kvittere så der ikke er tvivl om at den pågældende har fået udleveret sine effekter.

Jeg henstiller derfor til Politimesteren i Roskilde at overveje at fastsætte at det udtrykkeligt skal anføres hvis den pågældende ved udleveringen af effekter ikke ønsker at kvittere for modtagelsen heraf. Jeg beder om underretning om hvad der videre sker i anledning af min henstilling.

Ad punkt 2.5.

Til det jeg havde anført s. 18 i rapporten om at løsladelsestidspunktet i et enkelt tilfælde ikke var angivet har politimesteren oplyst at dette tidspunkt fremgår af den elektroniske døgnrapport som politimesteren samtidig har vedlagt kopi af. Det fremgår heraf at den pågældende blev løsladt kl. 10.40.

Jeg har noteret mig denne oplysning om løsladelsestidspunktet.

Der er som omtalt i min rapport kun noteret ét tilsyn i denne sag, nemlig kl. 05.20.

Efter det nu oplyste om at den pågældende (først) blev løsladt kl. 10.50, må jeg anse det for beklageligt at der heller ikke efter tilsynet kl. 05.20 og indtil løsladelsen i denne sag er sket tilsyn i overensstemmelse med kundgørelsens § 17, stk. 4, eller at der ikke er gjort notat om foretagne tilsyn.

Jeg anmodede politimesteren om en udtalelse om hvorvidt der i 12 nærmere angivne tilfælde havde været forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 17, stk. 4 (om tilsyn så vidt muligt mindst hver halve time) i den sidste del af anbringelsen indtil løsladelsen. Jeg bad endvidere politimesteren om at redegøre nærmere for praksis med hensyn til tilsyn efter kundgørelsens § 17, stk. 4.

Politimesteren har (generelt) beklaget at der ikke i alle tilfælde er foretaget notat om foretagne tilsyn. Han har samtidig anført at alle er bekendt med tilsynsplikten, men at det ofte sker at telefonen ringer i det øjeblik som stationsvagten kommer tilbage fra tilsyn, hvorefter denne efter endt samtale ”glemmer” at noteret tilsynet. I andre tilfælde overskrides tilsynsfristen fordi vagten opholdes af telefon eller publikumsbetjening. Politimesteren har i den forbindelse bemærket at der konstant føres videoovervågning med lyttefunktion når der er nogen i detentionen.

Jeg har noteret mig politimesterens beklagelse og det generelt oplyste om baggrunden for manglende notat om foretagne tilsyn og tilsyn med mere end en halv times interval.

Selv om politimesteren ikke har udtalt sig nærmere om de 12 konkrete tilfælde som jeg anmodede om en udtalelse om, og det således fortsat ikke fremgår om der i disse tilfælde er forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 17, stk. 4, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold. Jeg bemærker i den forbindelse at jeg har noteret mig at politimesteren i politimestermeddelelsen nr. 5/00 af 4. december 2000 har anført at der skal gøres notat om tilsyn. Jeg henviser endvidere til politimesterens bemærkninger til slut i hans udtalelse om at det er indskærpet at kundgørelsen skal overholdes og at ledelsen løbende vil foretage kontrol, jf. citatet sidst i denne rapport. Jeg går på baggrund heraf ud

fra at de tilsynsførende fremover vil være mere omhyggelige med at foretage notat om tilsyn der faktisk har været udført.

Ad pkt. 2.7.

Jeg bad politimesteren om skriftligt at uddybe den praksis der følges med hensyn til iagttagelse af kundgørelsens § 19 (om vejledning om alkoholafvænnning og -behandling).

Politimesteren har oplyst at der i Roskilde Politikreds ved indførelsen af vejledningsforpligtelsen i 1994 blev truffet beslutning om at alle detentionsanbragte ved løsladelsen mundtligt skulle vejledes om muligheden for alkoholafvænnning, og at det skulle påføres anholdelsesrapporten når denne vejledning var givet. Politimesteren har videre oplyst at denne vejledning i de fleste tilfælde faktisk er givet, men at det fejlagtigt ikke er blevet påført rapporten.

Det er beklageligt at der ikke – som der blev truffet beslutning om i sin tid – er sket notat om foretagen mundtlig vejledning. Jeg går ud fra at der nu gøres notat herom.

Jeg foretager mig (herefter) ikke mere vedrørende dette forhold ud over at bemærke at jeg har noteret mig at det af udkastet til den nye kundgørelse fremgår at vejledning fremover vil skulle ske skriftligt – enten ved udlevering af Rigspolicefens pjece der vil blive revideret, eller ved lokalt udarbejdede pjecer/blanketter med tilsvarende oplysninger –, og at der skal gøres notat om at sådan vejledning er udleveret.

Ad punkt 2.8.

Jeg bemærkede at udformningen af rubrikken til angivelse af den tilbageholdtes påvirkethed var egnet til at skabe forvirring om gradsvurderingen for så vidt at det ikke tydeligt fremgik at inddelingen i grader altid angik beruselse. Jeg bemærkede endvidere at det forekom mig at begrebet ”svær grad” (af beruselse) indikerede en sværere beruselse end begrebet beruset (der stod til sidst i opremsningen efter ædru, let grad, middel grad og svær grad).

Politimesteren har henvist til en vedlagt skrivelse af 26. september 2000 til Justitsministeriet og ministeriets skrivelse af 17. oktober 2000 til Folketingets Retsudvalg.

Skrivelsen af 26. september 2000 er en udtalelse som ministeriet har indhentet fra politimesteren i anledning af et spørgsmål fra Folketingets Retsudvalg (spørgsmål nr. 469 – almindelig del, bilag 1308) vedrørende det anførte i min rapport om gradsinddelingen. Politimesteren har heri anført følgende:

” ...

I Rigspolitechefens blanket P 282 (vedlagt) til udfærdigelse af lægeerklæringer ved undersøgelse for spirituspåvirkethed hedder det i spørgsmål 1 i konklusionen: ’Må undersøgte antages at være påvirket af spiritus? og da i hvilken grad: let, middel eller svær? eller endog så stærkt, at tilstanden må betegnes som beruselse?’ Vejledningen til blanketten indeholder en udførlig beskrivelse af disse begreber.

Blanketten blev før indførelsen af den faste promillegrænse i færdselssager anvendt flere tusinde gange årligt, og begreberne var velkendte for såvel politi som læger. Ved indførelsen af den faste promillegrænse bortfaldt den kliniske prøve i færdselssagerne, og blanketten er derefter kun anvendt lejlighedsvis i de sjældne tilfælde, hvor der i straffesager er brug for en lægeundersøgelse for spirituspåvirkethed.

Da der ikke findes nogen anden autoriseret inddeling i grader af påvirkethed, er blankettens velkendte sondringer brugt i Roskilde Politis anholdelsesrapport (vedlagt), der også bruges ved detentionsanbringelser. Da inddelingerne er velkendte for de polititjenestemænd, der skal anvende dem, er ordene ’påvirket i’ af pladsmæssige grunde udeladt ved betegnelserne ’i let grad’, ’i middel grad’ og ’i svær grad’.

...”

Justitsministeriet har i svaret af 17. oktober 2000 til retsudvalget citeret politimesterens udtalelse og vedlagt de bilag som politimesteren henviser til, herunder vejledningen til blanket P 282.

Jeg tager det oplyste til efterretning og foretager mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Politimesteren har afslutningsvis anført følgende:

”...

Ombudsmandens rapport er nøje gennemgået og de pågældende bemærkninger er taget til efterretning. Det er indskærpet over for de vagthavende, at kundgørelsens bestemmelser om detentionsanbringelser skal overholdes, ligesom ledelsen løbende vil foretage kontrol.

...”

Jeg har noteret mig det anførte.

Ad punkt 3 – Opfølgning

Jeg beder om at de oplysninger og den underretning som jeg ovenfor har bedt politimesteren om sendes gennem Justitsministeriet med henblik på ministeriets eventuelle bemærkninger hertil.

Ad punkt 4 – Underretning

Denne opfølgingsrapport sendes til Politimesteren i Roskilde, Justitsministeriet og Folketingets Retsudvalg.

Inspektionschef
Lennart Frandsen